

ת"פ 48904/12/15 - מדינת ישראל נגד נdal Chdad

בית משפט השלום בבאר שבע

11 פברואר 2018

ת"פ 48904-12-15 מדינת ישראל נ'

נדאך

בפני כב' השופט יובל ליבדרו

המאשימה:

מדינת ישראל
עו"י ב"כ עוז דרור שטורק

נ ג ד

הנאשם:

ndl Chdad
עו"י ב"כ עוז ליאור חיימוביץ

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

חוות הדעת של ד"ר לוזן הוגשה, וסומנה נ/12.

ניתנה והודעה היום כ"ז שבט תשע"ח, 11/02/2018 במעמד הנוכחים.

יובל ליבדרו, שופט

ד"ר זאב לוזן (לאחר שהזוהר כחוק):

חקירה נגדית:

ש. אתה לckerת עריכת חוות הדעת, קיבלת גם את תיק החקירה וגם את פרוטוקולי הדיון?

ת. כן. קיבלתי את שניהם.

ש. אתה לא בדקת את הנאשם פיזית?

ת. בדקתי אותו בשלב יותר מאוחר. אחרי מתן חוות הדעת, את חוות הדעת ערכתי על סמך החומר שקיבלת, זה בעצם מה שרלוונטי במקרה זה, החומר שקיבלת הוא זה שרלוונטי. הבדיקה עצמה לא שינהה, לא הוסיפה ולא גרעעה ממה שכתבתי, כיוון שהוא הרבה יותר מאשר הזמן האירוע, ומם הסתום

הבדיקה הנוירולוגית שלו הייתה תקינה כשבדקתי אותו.

ש. **תאשר לי שאתה ביום התאונה לא היה בזירה?**

ת. לא היה.

ש. **למעשה האבחנה בחומר הדעת שלך מבוססת על מסמכי השחרור, ועדות הרופא שהגיע לך?**

ת. עדות הרופא ומצב הרפואי שהוא הגיע לחדר המיון, מצב ההכרה שלו, שהוא היה בהכרה מעורפלת...

ש. **כן אבל את הנ吐נים אודות מצבו בבית החולים למשך מסמכי השחרור?**

ת. בוודאי.

ש. **תאשר לי שע"פ סיכום המחללה והשחרור שלו מבייה"ח עולה שלאחר יום אחד הוא שוחרר?**

ת. (מעין במסמן) הוא שוחרר ב-13.11.18 וחתך ב-13.11.17.

ש. **ז"א יומם אחד?**

ת. יומם אחד.

ש. **תאשר לי שהוא שוחרר לאחר בדיקות בלבד, ולא כל התערבות טיפולית רפואיית?**

ת. למה אתה מתכוון? לא הבנתי. הוא עשה בדיקה של סי טי מוח. לשאלת אם הוא קיבל טיפול או רק נבדק, אני משיב שניתוח לא היה, טיפול רפואי אני מניח שקיבל עירוי וכל מה שצריך. בכל אופן מבחינת הטיפול לא היה מיוחד במיוחד.

ש. **לא היה מיוחד, אני טוען שלפי מסמכי השחרור שגם אתה התבסשת עליהם בחומר דעtran, לא היה כל טיפול?**

ת. אני לא רוצה להעביר ביקורת על בייה"ח, אך הוא עשה סי טי מוח והוא לא היה תקין, למרות שנאמר יותר מאוחר... בסיסי טי מוח ראו הרחבת חדרים.

ש. **תאשר לי שהتערבות טיפולית לא הייתה בתיק זהה?**

ת. השאלה אם אתה מסתכל על טיפול בצורה הצרה שלו או הרחבה שלו. מבחינתי השגחה בבית חולים, ביקור רופא עם צילומים, הערכה של הנמדד, לדעתי זה חלק מהטיפול.

ש. **מןotta לשלחו הסיכום הרפואי, ת/25, תפנה אותו לטיפולים שהנאים עבר.**

ת. כתוב פה שהכירווג בדק אותו... אני לא יודע למה הכוונה במונח טיפול רפואי, טיפול רפואי אין לו

משמעות.. אבל לחת עירוי זה לא טיפול רפואי? ונראה לך שהוא לא קיבל עירוי. גם אחרי התאונת ההכרה מעורפלת.

ש. את חוות דעתך גיבשת בעיקר על שני מסמכים, טופס השחרור ועדות הרופא שהגיע לזרה.

ת. לא רק, גם סיפור המעשה, הטענה של הנאשם...

ש. תאשר לי שלא הגיעו לידי מסמכים שהעידו על החמרה, אשפוז, טיפול כלשהו שקיבל הנאשם בעקבות התאונת לאחר השחרור מביה"ח?

ת. אמרת נכון, לא הגיעו לידי חומרם כללה. זה גם לא כ"כ רלוונטי.

ש. תאשר שלא הגיעו לידי מסמכים רפואיים כלשהם, מהם ניתן ללמידה שהנפטר בתalon לפני גורם רפואי כלשהו, מיום השחרור עד היום, על בעיות זיכרון, בעיות קוגניטיביות או כל בעיה אחרת?

ת. נכון.

ש. **תסכים איתני, שבמסמכים שעלו בהם נשענת חוות הדעת שלך, אין שום עדות לחבלת ראש שנגירה לנפטר כתוצאה מההתאונת?**

ת. יש פה שתי תשובות חשובות, קודם כל, הכרה מעורפלת שנמצאה כבר בשטח, ושנית הוא הגיע עם GCS גלאן קומה סקיל, כאשר 0 זה מוות ו-15 זה ערנות מלאה. ההערכה שנעשתה בבית החולים היא של 10, בהתאם לספרות, הערכה של 10 מתאים למצב של עצוע מוח בין בינוני לחמור. ז"א, אי אפשר לקבל מצב זה אם לא הייתה חבלת ראש. אלא אם כן היה לו דימום מסיבי, אז הוא לא היה מגיע בכלל לביה"ח במקרה זה, אך שლטupon שלא הייתה חבלת ראש זה לא מש蒿 סביר. לשאלת ביהם"ש איך מודדים את המצב זהה, אני מшиб שזה הולך במצב של קומה עמוק, שהנבדק לא מבחין בכאב, אח"כ הוא נותן תגובה לכטב, יותר מאוחר זו תגובה ורבלית, אם הוא עונה לעניין, או שהוא במצב של ערנות מלאה, כאשר אדם נמצא בהכרה מעורפלת, זה תלוי בתפקידים שונים של המוח.

לשאלה ביהם"ש האם הדבר דומה למבחן אפגר, אני מшиб שכן. בשני המקרים יש מספר בדיקות מוגדרות שיודיעים בבדיקה מה לעשות, סטנדרטיות, מקובלות בכל העולם, שככל אחת מהן נזנת ניקוד. לשאלה ביהם"ש, האם הבדיקה הזאת נעשתה בשטח, אני מшиб שאיני יודע אם זה נעשה בשטח, אך הרופא בשטח מסר כי ההחלטה הנפטר היתה מעורפלת. נכון שעשו לו את הבדיקה בבית החולים בקבלתו. כשהוא הגיע לביה"ח ביום שעשו לו את הבדיקה הזאת, זה חלק מפרוטוקול החבלה ביום, כדי לבדוק באיזו רמת הכרה הוא הגיע. יש לזה ערך לא רק כדי לדעת מה מצבו בעת הבדיקה, אלא למד מה תהיה עצמת הנזק בעתיד. לשאלה ביהם"ש האם יש ערך למדד כדי ללמד אותנו מה היה בזמן שלפני שנבדק, אני מшиб שלא.

לשאלה ביהם"ש אם בודקים אותו ביום ומגיעים לתוצאה 10, האם זה מלמד מה היה מצבו שעתיים שלוש קודם לכך, אני מшиб שאין לא ידוע אם אפשר להעיר, אולי אפשר לעשות הערכה, אבל אם

למשל יש דימום והוא מתפתח מהר, אפשר הגיע תוך רבע שעה לערפוף, תלוי מה הייתה עצמת הפגיעה, ומה הוא נפגע, ולפי זה אפשר לעשות הערכה.

לשאלת ביהם"ש אם למשל בשעה 12 הייתה התאונה ובשעה 13 הוא נבדק, האם יכול להיות בשעה 12:30 הוא יהיה ברמת הכרה גבוהה של 14-15 ובהמשך הוא יתדרדר, אני משיבש אי אפשר לקבוע. הוא יכול להתדרדר מהר יותר או לאט יותר, אך במקרה זה יש לקחת בחשבון שהרופא בשטח ראה אותו בהכרה מעורפלת. יש נקודה נוספת, שציריך לקחת בחשבון, שכשאר ההכרה מעורפלת היכולות יורדות, יכולת החשיבה, יכולת לניהול דברים ויכולת השיפוט, لكن קשה לי להבין איך איש ירד ממרכיב, ביקש עזרה, והוא היה בהכרה מעורפלת, זה לא מסתדר לי.

ש. **לפי מה שאתה אומר, חולה שנבחן 10 GCS הוא לאמבצע את הפעולות שמוכיחות לנאשם?**

ת. כן, פעולות מכוונות לניהול זהה, זה לא יקרה.

ש. **אתה לא בדקת את הנאשם מיד אחרי התאונה?**

ת. לא.

ש. ואישרת לנו שחוות הדעת שלו רפואית מtabסת על סיכון השחרור ועדות הרופא שפגש בנאשם בזירה. אני מפנה אותו לסיכון השחרור הרפואי, ומבקש שתציבו איפה במסמך הרפואי*היחידי* שעליו נסמכת חוו"ד שלו, מצוין שלנאשם נמצא חבלת ראש.

ת. אמרתי כבר, זה כתוב בשורה שלישית "דופק 58... ו 10 gcs".

ש. **זו חבלת ראש?**

ת. זה מקביל לחבלת ראש. היה צריך להיות 15 אך הוא הגיע עם 10.

ש. אנחנו יודעים על עוד סיבות שיכולות לגרום להכרה מעורפלת או **ל10 gcs**. אני מחזק מסמן של רופא שבודק אותו זמן קצר אחרי התאונה, ועל פניו נראה שהוא קובלם דברים סותרים שכן כתוב לא פעם אחת לאורך המסמן, שאין שם עדות לחבלת ראש. בעמוד הראשון מתוך לטוטאל... "ללא עדות לממצא חבלתי תוך מוחי". בהמשך העמוד מתلون על כאבים בברן ימין, מרפק ימין, אך ללא הגבלת תנועה, בחילות או הקאות. בעמוד השני בחלק העליון, בפירוט ראש כתוב סימטרי, ללא סימני חבלה. בעמוד השלישי שהוא לאחר בדיקת *ct*, כתוב שאין עדות לממצא פוקלי, אפקט מסה לדימום תוך גולגולתי, ובמשך העמוד "לא נמצא חבלתי" ובסיכום בתחתית העמוד בשורה הראשונה כתוב "ללא עדות לממצא חבלתי תוך מוחי".

ביהם"ש מפנה את תשומת לב הצדדים לכך שמסמן של המומחה כבר הוגש מטעם התביעה ביחס לגב' קרטינקובה טטיאנה, חלק מ/23.

ב"כ המאשימה:

אבקש הפסקה של כמה דקות לבירור.

לאחר הפסקה.

ב"כ המאשימה:

אין לנו כל בעיה עם הנושא שביבה מ"ש מסר לנו.

ב"כ הנאשם:

גם לנו אין בעיה עם זה. להפוך.

המשך:

ת. מאייז בוחינה? למה אתה מתכוון?

ש. אני אומר שלاورך כל הסיקום הזה, הרופא שבדק וקיבל לידיו את הנתונים של כל הבדיקות, לא מצא חבלה בראש, ואתה אומר שכן יש חבלה בראש?

ת. נכון. אפשר לומר לב שהוא לא נבדק לא ע"י ניירולוג ולא ע"י נירוכירורג, וזאת כעולה מהמסמך. כאשר יש יועץ ניירולוגי למשל, זה בד"כ כתוב. פה זה לא כתוב.

ש. אז מי קרא את סי.טי ראש?

ת. מכון הרנטגן. יש לי שתי העורות, קודם כל אתה יוצא מנוקודת הנחחה.. אתה נותן לו פירוש למסמך. מצוין כאן "לא עדות לממצא חבלתי תוך מוח". כשהביבה מ"ש מפנה אותו לעמוד השלישי של סיקום השחרור הרפואי, ובמצאים של סי.טי מוח, האם מדובר בפערונו של המxon ולא של ניירולוג, אני מшиб של המxon. מה שאני אומר, שהפרשנות של חבלה מוחית, אם רואים בסי.טי שינויים או לא רואים, היא פרשנות לא מڪzuית. ואני אומר את זה למה, קודם כל מהניסיונ של, מאוד חרטוט אצל ראש שאדם מגיע כמעט ללא הכרה, עושים לו סי.טי ראש והסיטי תקין, לא רואים סימנים של חבלה תוך מוחית, אז מה זה אומר? יש ויש. ה שינויים כשבוער המוח כאשר יש חבלה, הם יכולים להיות שינויים קשים, עם השלכות לטוח אורך וגם שינויים מיקרוסקופיים. אם נלקח מה שקרה אצל מתאגרפים, שהם עוברים שינויים במשך שנים של המוח, אז יש התדרדרות עד כדי דמנציה. ואז תעשה להם סי.טי ולא תמצא שום דבר. שינויים סטרוקטורליים זו קריאה של אקסונום, שלוחה של התא העצבי, שיש שם הרס של רקמה מוחית, ברמה מיקרוסקופית, האם נעביר את הנבדק לבדיקה של דימות, לא נמצא שם שום דבר, זה נראה כתקין. יש ספרות רבה על הנושא זהה. לא חייבים לראות. התובע שאל אותנו איך זה יכול להיות שלא מצין פה שום חבלת ראש, אז מאיפה אני מסיק שכן הייתה חבלת ראש. הממצא היחיד שמננו אני

גוזר שהיתה חבלת ראש, זה מהותהaza של הבדיקה ומהסיפור של האירוע שהיתה תאונת דרכים וברור שהיתה חבלה.

ש. אתה מספר פה על אפשרות שגם ללא סימני חבלה, בעצם אין יש חבלה במוח, היא לא נראה אבל יש לה השלכות?

ת. נכון.

ש. אני אומר לך וגם העדת על זה, שבתיק הזה הנאשם הספציפי הזה, לא הייתה לו שום השלכה, הוא לא התלונן על פגיעה כזו או אחרת, וזה מתישב עם הבדיקות בבייה"ח שלא נמצאה שום עדות לחבלה. איך אתה מסביר את זה?

ת. יש פה ערבוב בין תhalbיך אקטוי, חריף, שהשתנה, לבין תhalbיך ארוך, כרוני, העניין שהוא פה מצב מסוים, הוא הגיע עם מצב של הכרה מעורפלת, ולהגיד שלא היה שום דבר, זה מוגזם.

לשאלת ביהם"ש מה כולל פרוטוקול של בדיקה של GCS ומזה הnickod, אני משיב שאנו חילינו מתחילה במצב של הכרה מלאה, בודקים אותו קלינית, קודם כל בודקים את יכולת שלו להגיב עניינית, כמו מה שلومך. כל רמה כזו זה בערך נקודה, שתי נקודות. לשאלת אם אין פרוטוקול מסוים אלא יש טבלה, אני אומר שיש טבלה כזו. לשאלת ביהם"ש האם אפשר לקבל אותה, אני משיב שכן, יש טבלה מסוימת כזו, אפילו אותה דרך הסגנון לביהם"ש. זו הערקה שעושים, בודקים את התגובה המילולית, אח"כ בודקים את יכולת אם הוא מתרפא, אם במצב בלבול או לא, אח"כ את מצב ההכרה, מנסים לעיר אותו. השלב הבא זה מתעורר רק בתגובה לכאב, ורק אם צובטים אותו אז הוא מתעורר. אח"כ גם זה איננו, הוא לא מגיב לכאב, אז זה מצב יותר עמוק.

לשאלת ביהם"ש מה קרה במקורה כאן, אני משיב שכותב פה שמצאו אותו בסקרה של 10, לשאלת האם במקורה הזה אני יודע האם הם היו מڪווים או לא מڪווים בהערכת הסקרה הזה, אני משיב שהערתי הערת, לא קראו למומחה נירולוגית וזה קצת בעית, אבל היכירוגים יודעים להגיע לסקרה. אני מניח שבדקו את הפונקציות,ניסו לראות את יכולת שלו לזכור דברים ואת קשר השיפוט שלו, אח"כ בדקו מילולית, מצב של 10 הוא מסוגל לדבר אבל הוא לא יכול לשפט דברים, או אם נתונים לו משהו הוא לא יכול להבהיר עליו ביקורת. יכול להיות שכבר אז היה מצב שהוא נכנס קצת לקומה, התעורר מוקמה, אבל עדין לא מצב של קומה עמוק. לכל ניקוד כזה, לכל סקרה כזו, יש מקבילה נירולוגית,இזה מצב מתואר מבחינת הפטולוגיה של המוח. זה מתאים לצעוע מוח בדרגה בינונית עד חמורה. זאת אפשרות. היה צעוע מוח, אסור לשוכח את הדינמיות של הדברים, הוא יכול להיות במצב 10 ואחריו 20 דקות להגיע למצב של 14 ולהפוך, זה מאוד דינמי. יש עוד הערה פה, שהם לא התייחסו אליה, וביהם"ש כבר העיר על כך שננתנו פירוט של הסטי.טי לגבי הרחבה של חדרים, קודם כל זה לא תיקון, מהו קרה שם. אפשר להגיד אולי שהוא מצב קודם, אנחנו לא יודעים, אבל יכול להיות שכותצאה מהחבלה נוצר מצב שספגת נזול השדרה לא התבכעה כראוי. ז"א להגיד שלא הייתה חבלה, גם זה קשה. אמנם חבלה ממוקדת, כמו דימום, לא היה.

ש. אני קצת תמה על התשובה הקודמת שלך. את הנאשם הזה הצוות הרפואי במيون בסורוקה לא מכיר. לא ממש מעוניין אותו מה יתנהל אחריו. להגיד שם ערכו את כל הבדיקות האלה, זה

קצת לא רציני וקצת לא מ铿וני. זה נשמע לי בעיניי להגיד את זה. הגע לקבל טיפול, והם עשו את העבודה שלהם?

ת. בהחלט, אך יש לי כמה הערות. א' לא קראו לנירולוג.

ש. אתה מעריך את זה, אתה לא יודע את זה. גם לא כתוב פה שהכירורג או רופא ממחلكת אחרת עושה את זה?

ת. כירורג זה לא נירוכירורג, אני מפנה לשורה 4 בעמוד הראשון במכتب שחרור. אני מדבר על התוצאה הקלינית, אם יש פענו של סיטי כנראה זהה מכון הרנטגן ערף.

ש. האם מכון הרנטגן הוא זה שמליט על שחרור?

ת. הוא לא מליט על שחרור. ברור שמכון הרנטגן לא מליט על שחרור.

ש. דיברת על התרחבות חדרים, המשמעות שלה זה עלייה בכמות הנוזל באותו חדר במוח?

ת. כן, נוזל שלא עבר ניקוז.

ש. תאשר לי שאתה לא מדד את כמות הנוזל שהייתה במוח של הנאשם?

ת. לא הייתה שם.

ש. אתה לא יודע להגיד לנו מה אודה מידת התרחבות החדר?

ת. לא.

ש. תאשר לי שיש משמעות רבה לכמות הנוזל שלגביו נקבע שיש התרחבות חדרים, ז"א ציריך 200 סיסי ומוצאים 500 סיסי, זה משמעותי?

ת. זה לא חדמשמעות. כמות הנוזל במוח, יכולה להיות כמות עצומה, ובכל זאת אין כמעט שום דבר. במקרה חריף זה נconi שכמות הנוזלים מושילה על התרחבות החדרים. הדבר הזה מעיד שכן היה חבלה.

ש. זה לא מעיד על חבלה אלא על התרחבות חדר.

ת. אמרנו שיש חשימה..

ש. נconi שיש משמעות לכמות הנוזל בקשר להיקף ההתרחבות של החדרים? אם יבוא אליך חולה שיוצא מנוקדת הנחה שצריך להיות 200 סיסי ויש 500 סיסי

ת. ברור, אז אבקש לבדוקות נוספות. אבל מה זה קשור לפה?

- ש. **תאשר לי שע"פ כמהות הנזול, ז"א היקף ההתרחבות, נקבע סוג הטיפול?**
ת. אפשר לומר. אם זו כמהות גדולה. ופה לא כתוב כמהות גדולה. אני רק מביא את זה כasmcta נוספת שתהיה פה איזו חבלה, اي אפשר לומר שהיא כלום. קביעתי שהיתה חבלה לא מסתמכת רק על כך שהיא מدد 10 אלא גם על בסיס נתון זה.
- ש. **תאשר לי שלא בכל התרחבות חדרים נדרש התערבות רפואי?**
ת. מאשר.
- ש. **תאשר לי שקיימות עוד סיבות להתרחבות חדרים, לא רק חבלה, זה יכול להיות דימום, מצב קרוני, דיזומ וכוכ?**
ת. בפתח דברי אמרתי שיכולה להיות סיבה קודמת לזה, אבל כיוון שאנו פה לא תלושים מהמציאות, פה היה אדם שמעורב בתאונת, עבר חבלה, והגיע לחדר מאין.
- ש. **מוקדם הסכמנו שאתה לא יכול להציג על חבלה במסמכים הרפואיים. אתה מעריך שהיתה חבלה?**
ת. כי אתה אייכשו תקוע בקונספט שבחלה צריכים לראות דברים, למשל דם. אבל אין, אני מסביר לך, אני מסביר לך שבזעוז מוח עושים סי.טי, אבל אם עושים ניתוח שלאחר המומות, ימצאו דברים.
- ש. **אם יצא לך תה, ואני לא אומר שאלה הם פנוי הדברים במקרה זה, שבמקרה הספציפי הזה, בדיקת הסי.טי שגילה הרחבת חדרים במוח של הנאשם, היא בסה"כ בדיקה שגילה לנו מום מולד. מה יש לך להגיד על זה?**
ת. לא יכול לסתור את זה. הרי חוו"ד במילה חוות דעת, מה המושג הזה, אני ע"פ הנתונים שיש לי, אני בונה דעת על מה שהתרחש. לא הייתי שם, לא בדקתי אותו, לא מכיר אותו מה עבר. כל מה שיש לי זה נתונים ועל סמך זה בונה חוות דעת.
- ש. **תסכים איתני שהמסמכים הרפואיים של בית"ח ושל הרופא בזירה, לא קושרים את הרחבת החדרים לתאונת.**
ת. לא כתוב.
- ש. **גם חוות הדעת שלך לא קושרת את הרחבת החדרים לתאונת עצמה?**
ת. אבל היא רומזת שיכולה להיות, אני לא מבסס את חוות דעתך רק על הסי.טי כי זה יהיה מוגזם, שכן אני לוקח בחשבון שיכולה להיות סיבה אחרת לרחבת חדרים, אך אם הייתה לוקחת סי.טי קודם להשוואה, הייתה יכולה להיות יותר נחרץ בעניין זה.

ב"כ המאשימה:

אבוקש להגיש את המאמר שעליו נסמכת חוות הדעת של המומחה.

ב"כ הנאשם:

אין התנגדות.

החלטה

המאמר התקבל, סמן ת/40.

ניתנה והודעה היום כ"ז שבט תשע"ח, 11/02/2018 במעמד הנוכחים.

יובל ליבדרו, שופט

המשך:

- ת. כתוב פה בפירוש.
- ש. אתה הפנית בחוות דעתך למאמר שקבע ש 10 gcs זה נתון שמתאים לטריאומה מתונה של המוח?
- ת. כ.
- ש. אתה יכול לאשר שמה שמצוין במסמכים הרפואיים של הנאשם, לא מתאים לטריאומה חריפה של המוח, נכון?
- ת. טוב. בסדר. מה זה טראומה חריפה?
- ש. אתה צירפת לנו מאמր, קבעת שזו טראומה מתונה?
- ת. כן. בין 9 ל-12.
- ש. תאשר לי שע"פ המאמר בטראומה מתונה של המוח, אמורים להופיע סימנים של בעיות

התנהגותיות, קושי בעיבוד מידע,

- ת. מפנה אותך לעמוד השני בפסקה הרכעית, שיש לך שינויים שיכולים להתרחש.
- ש. חלק זהה צריך להופיע גם בעיות התנהגותיות כאלה או אחרות, בעיות זיכרון לתקופה ארוכה.
- ת. אתה מדבר על מצבו כיום או מה שהוא אז?
- ש. אתה חיווית דעתך שציוון 10 מלמד על פגיעה מתונה, וע"פ המאמר שעליו התבսסת, עולה שפגיעה מתונה כוללת גם בעיות התנהגותיות, בעיות בעיבוד מידע ופגיעה בזכרון לטווות הארוך. זה נכון?
- ת. נכון?
- ש. תאשר לי שהדרך לאבחן הידרוצפלוס "הרחבת חדרים", זה ע"י בדיקת סיטי?
- ת. סיטי או MRI.
- ש. הטיפול בהרחבת החדרים יכול להיות או רפואי או ניתוחי?
- ת. אבל זה לא שייך למקרה זה.
- ש. תאשר לי שזה הטיפול.
- ת. טיפול רפואי זה לא כ"כ מקובל, אם יש הרחבה משמעותית מכנים נקיים.
- ש. אני אומר לך שם אלו התשובות שלך, לא היה מקום להגיע למסקנה ייחידה בחומר"ד שלך, שהרחבת החדרים בעניינו של הנאשם נגרמה מחבלת ראש, שכן הוא לא קיבל טיפול, מצבו היה טוב והוא שוחרר לאחר יום, ובטע ובטח שלא היה טיפול שככלניתו.
- ת. יש שני דברים, מלכתחילה לא אמרתי שאתה מבסס את חוות הדעת על הרחבות החדרים, כשהאני מביא בחשבון אולי מצב קודם, וגם זה יכול להיות במקבץ, לעשות סיטי עוד חצי שנה, לא כתוב הרחבת חדרים גדולה, כתוב הרחבת חדרים. זה אומר שזה חורג מהנורמה. יכול להיות שגם אחרי חדש החדרים חוזרים לנפח הרגיל שלהם.
- ש. כתבת, למרות שהוא אף את כל הנתונים לפניה, אתה יודע שבמשך שנים לא הייתה שום בעיה של זיכרון, לא הייתה מצדך כל תלונה, ובעמוד האחרון בחרון ב חוות דעתך, כתבת "יתכן שכבר החלה חסימה..." וכתווצה מכך החל הlein של הרחבות חדרים.
- ת. יכול להיות. אין לי מעקב, זה נכון מה שאתה אומר, לא הי' לי בדיקות נוספות. אני רק הצבעתי על אפשרות מסויימת שיכל ותקרה.

ש. **ברפואה, אבחנות ניתנות ע"פ סימנים קליניים קיימים ולא ע"פ השערות למכבים שלא קיימים במציאות?**

ת. אני חוזר, באתי לחווות דעתה על משהו. אמרתי זאת אפשרות, לא קבועתי עובדה ואמרתי שהה קרחה, אז יכול להיות שלא נכון גם. רק רמזתי שהה יכול להיות. ברגע לזכור, זה לא משהו שמשפיע על הזיכרון הרחבות החדרים, אלא עצוזו המוח שהוא.

כשbiham"ש מפנה אותו לעמוד 3 בחווות דעתך, פסקה ובעית מלמעלה, מדובר על אבדן הכרה וכו', האם מצאת לשני הדברים האלה אינדייקציות בחומרים שבפני, אני משיב שלא מצאת שהה לו איבוד הכרה, היה לו ערפול הכרה. לשאלת מה זה אמנזיה פוסט טראומטית, אני משיב שככל מה שהתרחש מהטראומה ואחרוניית, זה יכול להיות עניין של ימים או שבועות. גם זה יכול להשתנות בהמשך.

כשbiham"ש שואל אותי למה אני מתכוון בפסקה הרביעית בעמוד 3 לחוו"ד, אמנזיה פוסט טראומטית, אני משיב לאבדן זכרון בטווח בין שעתיים ל-24 שעות מהARIOע, דהיינו שבן אדם לא זוכר בחלוף ימים/שבועות/חודשים/שנתיים לאחר האIROע, מה היה בזמן שבן שעתיים ל-24 שעות.

אני מתכוון לא זוכר מה היה 24 שעות לפני האIROע. ז"א שמיד לאחר התאונה יש אבדן זיכרון, בחבלת ראש מסווג זה עליה דיבורתי, שבמסגרתה אדם לא זוכר מה קרה אליו ביממה של לפני האIROע. את הדברים שקרו מהARIOע ואילך, הבן אדם זוכר בסוג כזה של אמנזיה פוסט טראומטית. האמנזיה פוסט טראומטית אפשר לחלק לשניים: לאמנזיה רטרא גרדית, כלומר שבן אדם לא זוכר מה קדם לתאונה, מרגע התאונה ו-24 שעות לאחר מכן, כפי שהתייחסתי בחווות הדעת שלו, ואמנזיה אנטרוגרדית, כלומר שנאנסם לא זוכר מה קרה לאחר החבלה, ולזה לא התקוננתי בחווות הדעת שלו. בחווות הדעת התייחסתי בפסקה השנייה בעמוד 3 לפסק "דיוון וסיכון", כשbiham"ש מפנה את תשומת לבי שהה מופיע בעמוד 2, אני אומר שאולי הייתה בעיה במדפסת. אולי למלילה בשורה הראשונה, בעמוד 3, בפסקה הראשונה, אני מתייחס לשני הסוגים " הפרעה בזיכרון במקרים אלה...", זאת האמנזיה האנטרוגרדית. לשאלת ביהם"ש האם היה בכלל אבדן זיכרון במקרה זהה, אני משיב שהה אבדן זיכרון, הוא טוען, וזה יכול להיות סביר לאור חבלת הראש, שהוא לא זוכר מזמן העצירה בתחנת הדלק, ועד התאונה הוא לא זוכר מה קרה. הוא התעורר בבהלה בבית החולים וחשב שהוא ממשיך לנוהג. זה איבוד הזיכרון שאני חשב שהיה לו. אך אני גם מפנה לכך שהוא לו גם אבדן זיכרון מרגע התאונה קדימה ולא רק לאחר, דהיינו היה לו את שני סוגי אבדן הזיכרון, גם לאחר וגם קדימה. הוא היה בנזקודה איקס והוא היה תאונה. הוא לא זוכר מהרגע הזה ואחרוניית. הוא גם לא זוכר מה היה קדימה. באמנזיה האנטרוגרדית הוא לא יכול לקלוט זכרונות חדשים.

תאשר לנו בהמשך לשאול על סוג איבוד הזיכרון, בטראומה חריפה של המוח יכול להיות שמכבו של החולה משתפר, איבוד הזיכרון מתcustomize רק במספר דקות או שניות שלפני הפגיעה?

ת. לא נכון. אמרתי קודם שעם הזמן ועם השנים, הזמן של 24 שעות לאחר מתקצר, נגד ל-5-4 שעות, תלוי במקרה.

- ש. אני מפנה לעמוד 2 במאמר שנסמכת עליו, שורה שמינית.
- ת. (מקריא) זאת אומרת מАЗ הזיכרון הצלול...
- ש. נכון, ומה המשך?
- ת. (מקריא) השאלה פה מתי הוא השתרף. אם השיפור של האדם... בכמה זמן? בשנה? בחמש שנים?
- ש. (ביהמ"ש) קודם כל הוא שואל על יכולת השיפור עד כדי שניות או דקות לתאונה. זה נכון?
- ת. זה נכון, ככה, הוא מצליח להתקרב עד קרוב לתאונה. השאלה תור כמה זמן?
- ש. (ביהמ"ש) השאלה תור כמה זמן מה?
- ת. זה יכול לחת חמש שנים, זה יכול לחת חמיש שנים, זה יכול לחת שנה.
- ש. זה כפוף לשיפור במצב הגוף.
- ת. אמרת.
- ש. ואם זה נכון לטראומה חריפה, לא כל שכן לטראומה מתונה.
- ת. טראומה חריפה וטראומה מתונה זה לא אותו דבר.
- ש. (ביהמ"ש) הוא אומר שאנו מעריכים שבין שנה לחמש שנים זה ייחזר עד כדי דקות או שניות, אז הוא אומר לך - כל שכן לטראומה מתונה. ואני שואל - האם בכלל בטראומה מתונה ישנן התופעות האלה?
- ת. כן.
- ש. (ביהמ"ש) באזזה עצמה ושכיחות?
- ת. טראומה חריפה זה אומר שימושו התרחש בצורה חריפה. פגיעה חריפה של המוח, שיכולה להיות בדרגות שונות, אחת עד שלוש.
- ש. (ביהמ"ש) האם יש הבדל בין פגיעה חריפה לפגיעה מתונה?
- ת. חריפה הכוונה אירוע שהתרחש בזמן מסוים. קרוני זה מתמשך.
- ש. (ביהמ"ש) אבל גם כשאנו מדברים על משחו כרוני, ולא אקוטי, יש פגיעה חריפה ופגיעה מתונה יותר.
- ת. אמרת.

- ש. (בימה"ש) מה היה אצל הנאשם?
- ת. בינוונית.
- ש. (בימה"ש) האם יש הבדל בין פגיעה בינוונית, קלה או חריפה, לאובדן הזיכרון?
- ת. ככל שהפגיעה חריפה יותר עוצמת הפגיעה בזיכרון כבده יותר, על שני סוגיו.
- ש. (בימה"ש) אז אתה אומר שהמאמר לא מתייחס לעוצמת הפגיעה, אלא -
- ת. לשיפורו, לשיפורו.
- ש. אני אומר לך שלnoch תשובה אחרונות, קביעותיך בעמוד 3, כי קיימת כאן אמנזיה אנטרוגרידית מובהקת ואמנזיה רטרוגרידית, אני אומר לך שבנוגע לאמנזיה רטרוגרידית אין לך בסיס.
- ת. זה לא נכון. יש בסיס.
- ש. איך זה מתישב עם התשובה האחרונה שלך?
- ת. עם העדות של הנפגע עצמוו.
- ש. אבל אין לך בסיס להפנות אותו לזה. האסמכתא היחידה שצירפת סותרת את זה.
- ת. מה סותר?
- ש. אמרת שיש אמנזיה רטרוגרידית. אך הסכמה שבפגיעה מתונה יש מקום של הפגיעה בזיכרון אפילו למספר שנים לפני התאונה.
- ת. לא נתעכ卜 על השניות. אבל מה השאלה?
- ש. אתה קבע שיש אמנזיה רטרוגרידית ואנטרוגרידית. אנו יודעים שמצוות של הנאשם השתרף כל כך שאחרי יום הוא כבר שוחרר. איך זה מתישב עם פגעה רטרוגרידית ועם הטענה שעדי היום הוא לא זכר מה היה קודם לתאונה?
- ת. החווות דעת מתייחסת לזמן האירוע. היא לא מתייחסת למה שהוא אחרי. השנים האחרונות - אני לא מכיר אותו, לא עשית לא בדיקות, אין לי מושג מה מצב הזיכרון שלו היום. מה שאתה אומר, הרי אנחנו מתעסקים פה עם אירוע ספציפי בזמן שהתרחש ב-2013, ועל זה אנחנו צריכים לתרוך, לא על מה שבא אחרי זה, כי הרי אין לזה שום ערך. אנחנו צריכים לראות אם באמת יש אפשרות... הרוי הטענה שלו שהוא לא זכר מה היה מהעצירה בתחנת הדלק ועד לארוע התאונה. וכל מה שהוא זכר, אז, זה שהוא התעורר בבית-החולמים. הוא לא זכר מה היה, הוא לא זכר שהוא עצר על נהגים, ואין משום מה עדות של אנשים שכbijkol רואו אותו. מבחינה זו אני לא רוצה להיכנס למה שהתרחש באמת כי זה לא

התפקיד שלו. אבל האמנה הרטרוגרדית יש לה בסיס סביר להתקבל על סמך הטראותה שהוא עבר.

ש. (ביהם"ש) מה השכיחות של הדבר?

ת. גבואה. כמעט כל אדם שעובר טראומה של הראש יש לו את הזמן הזה שהוא לא זכר מה היה, רטרוגרדית, ועם הזמן המצב שלו משתפר.

ש. **(ביהם"ש) האם יש מחקרים שאומרים שזו קורה אצל 70% מהנפגעים? 80% 90% ? יש סטטיסטיות בעניין? ושהזיכרון המלא של מה שקרה זמן קצר לפני התאונה חוזר אחרי יום, שבוע, חודש?**

ת. כן, כן, בהחלט. אפילו לסטודנט.

ש. **(ביהם"ש) אתה יכול לומר מה אתה יודע בעניין? אני מדבר על רמה של טראומה שבה הוא לא קיבל שום טיפול, לטיפול של השגחה, שוחרר אחרי יום, אין מוצא חבלתי חיצוני. האם במצב זה אתה יכול לומר לנו מה מקובל?**

ת. תופעה של איבוד זיכרון קורית במצב דומה לזה של הנאשם أول 50% או 60%.

ש. (ביהם"ש) ואחרי כמה זמן חוזר?

ת. זה וריאביל. יכול לחזור אחרי כמה שנים, יכול לחזור יותר מוקדם. אני לא בטוח שיש מספרים בנושא, אבל אני אבדוק את זה.

ש. **(ביהם"ש) זה לא מישו שנגע קשה בגעיו המוח והיה במצב צמח.**

ת. יש פה בעיה של נזק מוחי, אפילו שהוחרר אחרי 24 שעות. זה עדין לא אומר שהזיכרון שלו בסדר.

ש. **(ביהם"ש) השאלה היא תוך כמה זמן חוזר הזיכרון של אנשים במצבו לאחר.**

ת. זה וריאביל. כרגע אני לא יכול לתת תשובה מדוקقة, אבל אני יכול לבדוק את זה.

ש. **(ביהם"ש) עד כמה זה שכיח שזה גם לאחר וגם לפני?**

ת. שכיח מאד. זה בד"כ קורה. יש עוד דבר שאינו רוצה לומר - הפגיעה בזכרון אינה ירטואלית, אלא היא פגיעה במבנה שאחראים על הזיכרון - ההיופוטלמוס, התלמוס, הפורניקס והאמיגדלה.

ש. **(ביהם"ש) ואין לנו שום תיעוד שלו נפגעו אצל?**

ת. אי-אפשר לראות את זה. הסי-טי יכול להיות תקין ועודין יש פגיעות כאלה. גם האם-אר-אי.

ש. **(ביהם"ש) אז איך מזהים פגיעות כאלה?**

ת. בבדיקות קליניות ושיחות קליניות, טسطים, גם בפוסט-מורטום. את האמיגדלה אפשר לראות באמ-אר-אי, ובנתייה של אחר המות אפשר לראות את הפגעות האחרות.

ש. אני מפנה לפסקה האחונה בעמוד 3: "לשעות שלפני התאונה". איך זה מסתדר עם העובדה שהנאשם ידע לספר שנכנס לרכב, נשכב במושב האחורי, נרדם?

ת. אמרנו את זה כבר. דיברנו על זה. אמרנו שאמנזיה רטרוגרדית היא מהנקודות זמן אחרת עד היזכרן הצלול האחרון שהוא לו. והיזכרן הצלול האחרון שהוא לו זה שם שמו, ונרדם וכו'.

ש. אבל אתה מדבר על שעות לפני התאונה.

ת. נו? עד 24 שעות.

ש. אתה כותב שיש פגעה רטרוגרדית. לשעות שלפני התאונה. אך הנאשם ידע לספר לנו מה קרה לא שעות לפני התאונה, אלא זמן הרבה יותר קצר לפני התאונה. איך אתה מסביר את זה?

ת. כי יש טווח. מה זאת אומרת? יש טווח. הרי הוא יישן שמה, שעה, שעה וחצי.

ש. איך אתה יודע שזה שעה, שעה וחצי?

ת. כתוב. הוא התקונן לנוכח שעה וחצי. והוא נח שעה וחצי כי הוא שתה כוסית וודקה ולא רצה להמשיך בנהיגה עם הcosaית וודקה. אני לא יודע כלום על מה שקרה. לא הייתי שם. אני רק מחווה דעתך על סמך עדות משנהית.

ש. ואיך מתישבת הקביעה זו שיש פה אמנזיה אנטרוגרדית מובהקת?

ת. כי הוא לא זכר שהוא הגיע לב"ח. מהתאונה עד שהגיע לב"ח הוא לא זכר. הוא התעורר בבי"ח.

ש. אבל הטענה שלא היה לא שהוא לא זכר, אלא שהוא ישן.

ת. לא. הוא ישן לפני זה.

ש. איפה הוא התעורר פעם ראשונה?

ת. הוא התעורר בביתו"ח.

ש. בפרק הזמן הזה הוא ישן, זה לא שהוא לא זכר.

ת.רגע, הייתה תאונה, או לא? הייתה תאונה. אז הוא לא זכר, מפה - עד פה. חלק מזה זה רטרוגרי, וחלק מזה אנטרוגרי.

ש. בהעדר נמצא חבלתי בראשו של הנאשם -

- זה כבר לא נכון.
- אני אומר לך שני עדדים שהגיעו לזרה לפני כוחות ההצלה, עדדים נייטרליים שעברו במקום, ראו את הנאשם מבצע את הפעולות של הוצאה חבירו, עישון סיגריה, מסירת שמו. והם העידו על כך בביהם"ש.
- אתה מביא אותי למבחן שאין רוצה להיכנס אליו. אני לא מஹה דעתך על מה שהתרחש. אני מஹה דעתך על מה שקרה לנאים. מה שהוא שם - אני לא יודע. אני יודע שיש סתירות. אני לא חוקר משטרה. לא נכנסתי לעובי הקורה של מה שהוא שם. זה שהיו אנשים שראו... בסדר, או-קי.
- (ביהם"ש) בפסקה השלישי לפניה הסוף אתה כן מஹה דעה בנוגע למה יכול שהנאשם עשה באירוע ומה לא.
- אני מתבסס בעניין זה על עדות הרופא, ועל המסמכים הרפואיים עליהם דיברנו, ובמצב זה לא נראה לי סביר שהוא ניהל שמה את האירוע.
- איך, למרות חווות הדעת שלך, יכול להיות שעדים ראו אותו עושים זאת?
- לא נראה לי שאני צריך להתייחס לזה.
- למה?
- כי זה לא מה שהתקשת. התבקשתי לחווות דעתך על מצב הזיכרון וההכרה של הנאשם.
- (ביהם"ש) אני מפנה לפסקה השלישי לפניה, ופסקה שנייה לפניה אחרונה בעמוד האחרון ("נדאל הגע לחדר המيون"). כמובן, אתה מஹה דעה בנוגע למה שסביר או לא סביר שהוא עשה.
- אני לא מஹה דעה על מה שקרה דה-פקטו.
- (ביהם"ש) אומר לך התובע - אל תיחס רק לנתונים שבאו לפניך, שהם המסמכים ועדות הרפואיים. קח בחשבון שיש עוד שני עדדים נייטרליים. האם זה משליך על מסקנתך זהה לא סביר?
- אני אומר זהה לא סביר שהוא ניהל את הדברים האלה. יש פה בעיה. אני מלכתחילה ידעת את זה. יש פה בעיה של מה שהתרחש שם. יש פה סתירות. אם אני איכנס קצת לעניין אחד הנהגים בדק דופק של האישה שנפטרה. איך הוא בדק דופק? של אישה שנפטרה? זה לא היה הרופא, זה היה עבד אלה. הוא בדק את האישה שמתה. וזה לא סביר. דופק צריך לבדוק קרוטיד, ולא ביד. ויש עוד מצוי עם הクリת אויר, אם כבר להיכנס לזה. הנה, הクリת אויר שלו הייתה נקייה מאד. ואילו אחרים היו זה. איך זה יכול להיות? אז יש פה סתירות, אני לא יודע. חשבתי גם על האישה שנזרקה החוצה מצד שמאל, כאשר היא יצאתה מימין, גם כן, איך היא ישבה הצד שמאל יצאתה מימין... אני לא יודע. צריך פה חוקה.

צרייך לראות מה היה בזירה. אבל אני יכול לומר שהנאשם, במצב ההכרה שהוא נתון, לא יכול לנצל את מה שהוא שם.

ש. נניח שכמה דקות אחרי הוא ניהל שיחת טלפון וידע לספר מי נהג באותו, איך התרחש התאונה וכו'. זה היה משנה את חווות הדעת שלך?

(לביקשת הסגנור העד י יצא מן האולם.)

בא-כוח הנאשם:

שהיה ברור אם הוא נתן לו מצב שקרה באמת, או שהוא מאמין מצב שאינו יודעים אם זה באמת קרה. אחרת זו הטעיה - הוא יוצר את הרושם אצל העד שבאמת היה מצב כזה.

(העד חוזר לאולם.)

ש. אם תונח לפני ביהם"ש ראייה שלפיה הנאשם, זמן קצר לאחר שהגיע לביה"ח, סיפר לאחר את זהות הנהג, איך קرتה התאונה, וכו' - זה ישנה את חווות דעתך בגין פגיעה בזיכרון?

ת. כן, אבל זה לא מה שהוא. אבל צריך להיזהר ממקש בשאלתך. כי יכול להיות שהוא כבר היה בתקופה... הרי הוא התעורר. אם אתה אומר שהוא דבר עם מישחו הרי הוא התעורר, הוא כבר חזר להכרה. הוא טוען שאינו זוכר מזמן העצירה ועד שהתעורר לביה"ח. עכשו, אם הוא התעורר וזוכר את פרטי התאונה - בסדר. אבל מה שהייתה שלו איתה ומהחקרה שלו זה לא מה שעלה.

ש. אבל מה שאלה ששאלתי אותך, זה אומר שלא הייתה פגעה בזיכרון.

ת. אם זה נכון - אז לא הייתה פגעה בזיכרון.

ש. (ביהם"ש) אם טוענת התביעה שהוא התכחזה - עד כמה זה היה משליך? כי בסופו של דבר אדם יכול לעשות עצמו לא מביך ל夸יראה, לא עונה. לעשות עצמו בהכרה מעורפלת. האם יש תופעה כזו? של התכחזה? האם זה יכול להשליך על הממצאים שלך? כי זו הטענה של התביעה, בסופו של דבר.

ת. אבל התביעה מתעלמת מכך שהוא הגיע לביה"ח. שוב, אני לא ראיתי שם.

ש. (ביהם"ש) השאלה היא אם כשאדם מתכחזה זה משליך על התקפות.

ת. קשה לי להאמין שעד 10 הואצליח להתכחזה. אם היה אומר לי 13, 14 - יכול להיות שכן. אבל 10 זה לא קרוב לערנות, זה קרוב לחוסר ערנות.

ש. אבל גם לא הייתה מצפה ממי שיש לו גי-סי-אס 10 שישחרר יום למועדת.

ת. למה? יש דינמיקה. עוד פעם, זה שחררו אותו לא אומר שאין פגעה בזכרון. עצם השחרור אומר שמחינה גופנית הוא יכול להיות בבית. אבל הוא יכול להיות בבית, לפתח הפרעות בזכרון, לפתח אפילפסיה, לפתח תסמנות פוסט-טריאומטית. זה אומר שהוא בריא? לא.

ש. (ביהם"ש) במסגרת הדינמיקה שלילה דברת, האם יתכן שהנאשם "נihil" את האירוע כפי שני נהגי המשאית העידו, ו록 לאחר מכן בשלב שהגיעה הרופא הכרתו התערפלה?

ת. שאלתי את עצמי את השאלה זו. העניין הוא שלפי העדות זו, אחרי שהוא נכנס לרכב, הרי מה הוא עשה? הוא הוציא את האיברים הזה מהרכב, השאיר את הרגלים שלו באותו, אח"כ הילך, התישב במושב האחורי, מימין לנפטרה, או שנפטרה, ומשמאלי לאיברים, אם אני זוכר נכון. שאלתי את עצמי איך זה יכול להיות.aha, והוא עוד משחו עם החלון של אותו.

ש. (ביהם"ש) השאלה אם זה יתכן. אני חושב על פוסט-טריאומה של אנשים במלחמה. תוך כדי אירוע עובדים, עובדים, שעובדים, יש אדרנלין, אז כיש מנוחה - יש נפילה. האם יש אפשרות כזו?

ת. לא יודע, לא נראה לי. הייתה פה תאונה, הייתה פה חבלה. זו הנחת העבודה שלו. והוא מצב ההכרה מעורפל. הוא עצר אנשים, עצר רכבים, הסביר להם מה קרה, הביא אותם לרכב, ראה איך הוא בדק את האישה זו שנזרקה מהחלון, עשה כל מיני מעשים שבמצב ההכרה המעורפל שלו זה לא סביר שהוא עשה. לא סביר.

ש. אתה כל הזמן מדבר על חבלה בראש, בניגוד למסמכים הרפואיים. אפילו הנאשם עצמו לא התלונן על חבלה בראש.

ת. מה זאת אומרת "הנאשם לא התלונן על חבלה בראש"?

ש. הנאשם לא התלונן אף פעם על חבלה בראש. עוזב אובדן זיכרון וכו'.

ת. לא יודע.

ש. בעמוד הראשון בפסקה האחורונה אתה כותב כי שאני מקרי ("על-פי כתוב האישום [...] נהג או נסע"). ומה "נהג או נסע"? מאיפה זה בא? בכתב האישום כתוב שהוא נהג.

ת. נכון, אז אני ערבית. לא הייתי צריך לעשות כן. הייתי צריך לכתוב "בו נהג", כי זה עפ"י כתוב האישום.

הכרה חוזרת

ש. נלך מהסוף להתחלה. השאלה של חברי בנוגע לחבלת ראש - איך בעצם מי שנפגע בתאונת דרכים, ויש טענה שהוא סובל מאובדן זיכרון, אמרו לדעת שהוא חבל בראש?

ת. תראה, אנשים מתלוננים אחרי חבלות על כל מיני דברים, לא בהכרח על חבלת ראש. אומרים שיש להם כאב ראש וכו'. בחקירה אח"כ עולה שהייתם להם חבלת ראש. התלונה היא תלונה. מה שמשמעותו את האדם זה לא שהוא לו חבלת ראש, אלא מה שהוא מפurious לו הרבה.

ש. מה אתה יכול להגיד, אם בכלל, בנוגע לקשר בין תאונה שיש בה חבלת ראש לבין תלונה של "כאוב לי הראש"?

בא-כוח המאשימה:

אני מתנגד. חברי שואל שאלות במסגרת החקירה החזרת.

החלטה

אני מתייר את השאלה.

ניתנה והודעה היום, כ"ז בשבט התשע"ח, 11 בפברואר 2018, במעמד הנוכחים.

יובל ליבדרו, שופט

ש. מה אתה יכול להגיד בנוגע לקשר, אם בכלל, בין תאונה שיש בה חבלות ראש לבין אם ניתן בכלל לחוש בכואב ראש כדי להtalונן עליו? זה שלאדם יש מחיבר ראש שכואב לו הראש?

ת. אתה שואל אם זה מחיבר שהוא יגיד שיש כאב ראש - או שהוא לו כאב ראש? כאב ראש יש כמעט לכל אחד שנחבל בראשו.

ש. כמה זמן אחרי התאונה?

בא-כוח המאשימה:

אני מתנגד. אנו בחקירה חוזרת.

ההחלטה

התנגדות מתקבלת.

עמוד 19

ניתנה והודעה היום, כ"ז בשבט התשע"ח, 11 בפברואר 2018, במעמד הנוכחים.

יובל ליבדרו, שופט

ש. מצד אחד אתה מנתח את האירוע על סמן ממצאים קליניים. זאת אומרת - אבחנה של רופא, מודיע כי-אס-אס ורחבת חרדים בסיסי, לדוגמא. מצד שני, באulin הפרקליט ואומר שהוא לא מסתדר לו עם כך שיש שני נגבי משאיות, שהוא קורא להם ניטראליים, והם מעידים על האירוע באופן שלא מתישב עם הממצאים הקליניים שלו. היה נראה שלא נעים לך להגיב. בוא תסביר את האינעימיות ותגובה.

ת. יש לי תחושה, בעדות הזה של הנגבים, יש איזשהו פגם. משהו כאן לא סביר, משהו כאן לקיי.שוב, מצב ההכרה שלו לא אפשר לנحال את העניינים. ואני שואל את עצמו כל הזמן - למה הנגבים הללו באמת העידו? יש פה איזו בעיה. זה שהוא ניגש לבדוק את הדופק, זה נראה לי משהו לא... משהו לא סביר.

ש. **נשאלת בנוגע לכך שהנאשם התחזה. האם אפשר להטעות את בדיקת הסיסי ביחס להרחבת החדרים? האם גם זה יכול להיות קשור להתחזה?**

ת. לא, לא. אין שום אפשרות כזו.

ש. מה אתה יכול להגיד על הקשר בין תאונה עם חבלת ראש כמו במרקחה שלנו, כפי שחוויות דעתך, לבין החובча שמציג לך התובע בדבר הליך טיפולו כלשהו - תרופות, תלונות וכו'.

בא-כוח המאשימה:

אני מתנגד. אנו בהליך של חקירה חוזרת. אין מקום לשאלות מהסוג זהה.

החלטה

התנגדות נדחית אני מותר את השאלה.

ניתנה והודעה היום, כ"ז בשבט התשע"ח, 11 בפברואר 2018, במעמד הנוכחים.

יובל ליבדרו, שופט

ת. בחבלה כמו במרקחה שלנו לא חייב טיפול - רפואי או אינקוזיטוי, חודרני. למעשה, כמובן, עירוי או דברים

כאליה.

ש. נשאלת על אמונזיה רטרוגרדית ואנטרוגרדית. כתבת בעמוד 3 שיש כאן אמונזיה אנטרוגרדית מובהקת. מדוע הגעת למסקנה זו?

ת. בಗל שהוא לא זכר שהוא הגיע לחדר מאין. הוא התעורר בביה"ח בבהלה.

ש. זה מתישב עם הממצאים הקליניים שלך?

ת. כן.

בא כוח הנאשם:

במהרש לדין הקודם, ולמיילים שהתייחסו שהציגו ביחס ליכולת לתמלל את העימות, וחברי התנגד לדרכ הזו, ביקש להגיש חוות דעת ערוכה כדי המתיחסת לחוסר יכולת לעורר תמלול.

בא כוח המאשימה:

אני מתנגד להגשת חוות הדעת מכמה טעמים. מדובר במסמך שאינו ערוך בחוות דעת לפי פקודת הראות. לא ברור מהי השכלתו של המומחה, לא ברור אם המומחה הוא שבחן את הראייה ובאייה דרך. מנגד, הוגש בהסכמה תמליל של אותה קלטת שהמומחה ערך את חוות דעתו בנוגע אליו. התמליל הוא תמליל של הקלטה, עצם ההסכמה להגשתו מלמדת שכן היה ניתן לתמללו.

בא כוח הנאשם:

המומחה שעריך את חוות הדעת לעניין התמלול לאertia נושא לעדות, שכן לא סברתי שבא-כוח המאשימה יתנגד להגשה.

באי כוח הצדדים:

לאחר ששמענו את העורות ביהם יש给我们 שחוות דעת ההגנה לעניין התמלול תוגש בלי לדחות את הדיון לצורך העדת מומחה ההגנה, כאשר הסכמת בא-כוח המאשימה להגשת חוות הדעת לא תהיכש כהסכמה לתוכן חוות הדעת, דהיינו - בא-כוח המאשימה יוכל לטעון בסיכוןיו כי ניתן היה לתמלל את הקלטה, ואף יוכל לטעון בנוגע למשקל של חוות דעת זו, וכך אשר לבא-כוח הנאשם תישמר האפשרות לטעון שיש לתת חוות דעת זו משקל מלא.

ההחלטה

חוות הדעת הוגשה וסומנה נ/13.

עמוד 21

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - או © verdicts.co.il

ניתנה והודעה היום, כ"ז בשבט התשע"ח, 11 בפברואר 2018, במעמד הנוכחים.

יובל ליבדרו, שופט

בא כוח הנאשם:

אלן עדוי. אגיש את המאמרים שעលיהם הסתמכו המומחים בסיכוןיו תוך 21 ים מהיום.

באי כוח הצדדים:

נבקש לסכם בעל פה. שמענו את הערות בהם"ש על אודות הצורך בסיכומיים בכתב, ולכן נגייש סיכומיים בכתב אך נבקש שיתאפשר לנו להשלים השלמה קצרה גם בעל פה.

בא כוח המשימה:

שלושים ים אינם מספיקים לי כדי לסכם בכתב, בשל עומס דיוונים שבו אני נמצא. לשאלת בהם"ש מדובר לא נעררתי בחודשים האחרונים, כשידעתني שהדין אמר להסתיים היום, אני מшиб - הסיכומיים היו אמורים להיות סיכומיים בעל פה, ולסיכומיים בעל פה אני נערך אחרת. סיכומיים בכתב מצריכים ליצור מסמך שיש"ע בהם"ש, ולכן אני מבקש עוד שבועיים, שאז תдолל כמהות הדיונים.

בא כוח הנאשם:

אין לי הtantנות שיענתנו 45 ים לכל צד.

באי-כח הצדדים:

לאחר ששמענו את הערת בהם"ש נותר על השלמת הסיכומיים על פה, אך נבקש שלכל צד יהיו 45 ים לכתב את סיכוןיו.

החלטה

בא כוח המשימה יגייש סיכומיים בכתב בתוך 45 ים מהיום.

בא כוח הנאשם יגייש סיכומיים בכתב 45 ים לאחר קבלת סיכון המשימה.

נקבע למתן הכרעת הדין ליום 10 ביוני 2018 בשעה 13:30.

הנאשם מזוהה כי עליו להתייצב לדין, וכי אם לא יתייצב יתכן שהדין יתקיים בהעדרו, וכן יתכן כי יצא לו צו הבהאה.

ניתנה והודעה היום, כ"ז בשבט התשע"ח, 11 בפברואר 2018, במעמד הנוכחים.

יובל ליבדשו, שופט

קלדניות: הילה כפיר-קומי ועמוס מדר